

Van de nieuwe voorzitter Chris 't Mannetje.

Aan het einde van de vergadering op donderdag 31 oktober heeft Jozef Wissink met het overhandigen van de brochure met gebeden om roepingen 2013-2014 aan mij het voorzitterschap overgedragen van het bestuur van de stichting. Na een zittingstermijn van ruim 9 jaar zullen we Jozef zijn gebed om roepingen ter opening van de vergadering (pastores leven immers vanuit een levendig gebedsleven), zijn flamboyante wijze van voorzitten, zijn humor, zijn theologische inzichten, zijn inside informatie en zijn onnavolgbare minzaamheid gaan missen. Met de overhandiging van het voorzitterschap sprak hij me moed in om op mijn manier en in mijn stijl de vergaderingen voortaan te leiden. Zo'n hart onder de riem was welkom, want hem opvolgen is geen sinecure.

Met het vertrek van Jozef verlaat ook zuster Regina Plat O.P. ons bestuur. Vanuit haar grote betrokkenheid op de kerk en alle werkers in pastoraat, haar oog voor de diaconale kant van de kerk, haar vermogen om steeds ruimte op te eisen voor de volstrekt eigen en noodzakelijke inbreng van religieuzen, heeft zij steeds zorgvuldig referenties nagetrokken van nieuwe aanvragers. Daarvan deed ze ter vergadering nauwgezet verslag. Daarop konden we voortbouwen bij het nemen van beslissingen tot het wel of niet geven van een financiële ruggensteun. Als lid en algemeen overste van de Dominicanessen van Voorschoten bood zij ons bestuur steeds gastvrijheid (om niet). We prijzen ons gelukkig dat we in zuster Baptiste Tuin O.P. een waardige opvolgster hebben gevonden. Daarmee blijft de inbreng vanuit het religieuze perspectief gewaarborgd en blijft ook de band met de gastvrijheid van Huize Bijdorp in stand.

De situatie van werkers in het pastoraat verandert bijna voortdurend. Daarom zijn wij als bestuur een interne bezinning gestart. Wat betekenen die veranderingen voor de criteria van toewijzing van geldelijke ondersteuning? Naast mannelijke blijven vrouwelijke theologen en pastorale beroepskrachten noodzakelijk voor het heil van kerk en samenleving. Dat is onverminderd onze focus. Maar misschien nog wel meer. Mede in dat licht zoeken we verdere aanvulling van ons bestuur en zijn daarin al een goed eind op weg. Daarover in een volgende nieuwsbrief meer.

Chris 't Mannetje

Ter kennismaking: het nieuwe bestuurslid zr. Baptiste Tuin O.P.

Ik ben zr. Baptiste Tuin en ik woon in het moederhuis van de zusters Dominicanessen van Voorschoten. Ik ben in Amsterdam geboren als vijfde van zes kinderen in augustus 1940. Ondanks de oorlog heb ik een zorgeloze jeugd gehad, vooral in de jaren na de bevrijding, toen de "wederopbouw" in volle gang was en wij eindeloos konden spelen rond alles wat nieuw werd gebouwd en opgetrokken. Ik ben katholiek opgevoed, ofschoon mijn moeder uit een andere traditie kwam. Vanaf mijn eerste dag op de kleuterschool tot en met mijn onderwijzersexamen hebben de Dominicanessen van Voorschoten me begeleid.

Mijn vader was een strijdbaar man en van hem hebben we een sterk sociaal gevoel meegekregen. We mochten dan ook allemaal worden wat we wilden, als het maar "iets met mensen" te maken zou hebben. Ik heb gekozen voor het onderwijs en heb drie jaar in Landsmeer aan een experimenteerschool gewerkt. In 1963 ben ik ingetreden bij - juist ja - de zusters Dominicanessen van Voorschoten, waarvan ik inmiddels de spiritualiteit goed had leren kennen.

Ruim vijftien jaar heb ik op school gestaan, eerst drie jaar in Wehl en daarna in Amsterdam Oud-Noord bij kansarme (en vaak kansloze) kinderen. Daar heb ik in de zeventiger jaren heel de intocht meegemaakt van de "gastarbeiders" van toen, uit Turkije, Marokko, Joegoslavië en Suriname.

Ik was heel graag op school, maar toch ben ik in 1981 naar de Katholieke Theologische Universiteit van Amsterdam gegaan. Na zeven uiterst plezierige studiejaren heb ik in 1988 mijn doctoraal systematische theologie gehaald. Aanvankelijk wilde ik gaan meewerken in de Dominicaanse Toerusting om cursussen te

geven en mensen de kans te geven actief te zijn in de parochies. Maar tijdens mijn stageperiode in de Koepelkerk van Bussum is de liefde voor het parochiepastoraat geboren en dat is nooit meer overgegaan. Zowel de 10 jaar in Bussum als de 17 jaar daarna in het Rectoraat (de Dominicanenkerk) van Zwolle heb ik beleefd als intensieve en goede jaren als vrouwelijk pastor, waarin ik veel ervaring heb opgedaan en het leven van mensen van dichtbij mocht méébelevén in vreugde en verdriet.

Toen ik begin september 1988 werd aangesteld als pastoraal werkster, kreeg ik van mijn oudste broer een felicitatie met interessante woorden:

“Pastoraat is een prachtig beroep:
de bron aanboren van waaruit mensen leven,
de overvloed die de bron geeft, zelf verder dragen,
ervan leven, samen met anderen, gedragen door anderen...”

Deze woorden hebben me nooit meer losgelaten, vooral omdat het hart van de Dominicaanse prediking erin geraakt wordt. Ik durf niet zomaar te zeggen, dat ik in de afgelopen 27 jaar van mijn pastoraat in staat ben geweest de “bron aan te boren van waaruit mensen leven”. Maar ik heb alle kans gehad om met name in de verkondiging, de praedicare - als één van de 4 Dominicaanse wezenselementen - mijn eigen verstand, mijn overtuiging, mijn hart en mijn ziel neer te leggen, soms balancerend tussen de officiële kerk en de Dominicaanse gemeenschap. En dat is een voorrecht. Mijn lijfspreuk is dan ook altijd geweest - en nog steeds: “Lachen mag van God”!

Overigens hebben pastoraal werksters altijd geweten, dat er kritischer naar vrouwen werd gekeken en geluisterd dan naar priesters, dat er van vrouwen méér verwacht werd, omdat hun functioneren een nieuw verschijnsel was, dat zich moest bewijzen. In alle oprechtheid en argeloosheid zei ooit iemand na een uitvaart: “De paters hebben het u goed geleerd”.

Misschien dáárom spreekt mij de doelstelling en het streven van de L.J. Maria Stichting zo aan: bewogen en toegewijde vrouwen de kans geven theologie te studeren om op wát voor manier dan ook ...

” de bron te kunnen aanboren van waaruit mensen leven en die overvloed verder dragen...”

Inmiddels ben ik 73 jaar en sinds kort terug in het Moederhuis. De Congregatie wordt oud en kwetsbaar. Ik heb veel kansen gehad en nu ben ik terug waar ik destijds begonnen ben. Ik heb met name in de prediking en de liturgie mogen ervaren wat mijn broer me destijds toewenste:

“De overvloed die de bron geeft, zelf verder dragen,
ervan leven, samen met anderen, gedragen door anderen”.

Zr. Baptiste Tuin O.P.

Financieel verslag over 2012.

In het jaar 2012 is er aan giften en schenkingen € 19.991 ontvangen, terwijl de opbrengst uit het belegde vermogen € 10.073 bedroeg, wat de totale baten bracht op € 30.064. Hiervan is € 21.770 uitgekeerd aan totaal 14 studentes. Aan wervingskosten is € 367 besteed, € 96 aan overige kosten en de administratie- en beheerkosten bedroegen € 2.049. De totale uitgaven bedroegen derhalve € 24.282. Er bleek uiteindelijk een positief resultaat over van € 5.782 dat is toegevoegd aan het vermogen dat per december 2012 een saldo had van € 311.810.

Het is ontzettend fijn dat zoveel mensen de L.J. Maria Stichting financieel steunen. De laatste paar jaren komen er ook giften binnen van mensen die wij lang geleden ondersteund hebben. Hierdoor ontstaat er een soort cirkel van vrouwen die eens geholpen zijn en nu weer anderen helpen. Heel veel dank voor uw bijdragen. Mogen wij ook dit jaar weer op u rekenen?

Christien van den Heuvel- van Maarseveen

Bestuursleden: Drs. C.C.G.M. 't Mannetje, voorzitter; mevrouw Drs. J.A.M. ten Doeschate-van Stijn, secretaris; mevrouw C.A.M. van den Heuvel-van Maarseveen, penningmeester; Zr. Baptiste Tuin O.P.; mevrouw Dr. M.C.H. van Dijk-Groeneboer.

Secretariaat: Kwaakhaven 6, 2341 NW Oegstgeest, tel.: 071-5174340
Email: tendoeschate@planet.nl – www.ljmariastichting.nl – NL 28 INGB 0000 5756 696